

U R A D N I L I S T

ISTRskega OKROŽNEGA LJUDSKEGA ODBORA

LETO VI.

KOPER 29. marca 1952

ŠTEV. 3

V S E B I N A:

PREDPISI IZVRŠILNEGA ODBORA ISTRskega OKROŽNEGA LJUDSKEGA ODBORA

14. Odredba o postopku pri likvidaciji gospodarskih podjetij.

15. Odredba o obvezni prijavi tuberkuloze.

16. Odredba o brezplačnem zdravljenju tuberkuloze.

17. Pravilnik o ustanovitvi, organizaciji in delu anti-tuberkuloznih disperanzerjev.

Predpisi Izvršilnega odbora Istrskega okrožnega ljudskega odbora

14.

Na podlagi odloka Istrskega okrožnega ljudskega odbora z dne 3. avgusta 1947 o pooblastilu Izvršilnemu odboru za izdajanje odlokov in odredb na področju gospodarstva, izdaja Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora

O D R E D B O

O POSTOPKU PRI LIKVIDACIJI GOSPODARSKIH PODJETIJ

I. Splošne določbe

1. člen

Če gospodarsko podjetje ljudskega odbora preneha, se odredi in izvede njegova likvidacija.

2. člen

Likvidacija podjetja se odredi na podlagi odločbe o prenehanju podjetja. Likvidacijo odredi organ gospodarske uprave, izvede pa jo likvidacijska komisija.

3. člen

Z odločbo o likvidaciji podjetja se določi v sporazumu s finančnim organom tudi rok, v katerem je treba likvidacijo izvesti.

Organ, ki je izdal odločbo o likvidaciji podjetja, lahko na utemeljen predlog likvidacijske komisije iz opravičenih razlogov podaljša ta rok v sporazumu s finančnim organom.

4. člen

Naloga likvidacijske komisije je, da ugotovi finančno stanje podjetja, da izterja njegove terjatve, poravnava iz razpoložljivih sredstev podjetja dolgove, izpolni druge njegove obveznosti in dokonča tekoče in nedovršene posle podjetja.

5. člen

Likvidacijska komisija vodi posle podjetja, ki je v likvidaciji, ga zastopa in sklepa pogodbe v mejah njegovih poslov, kakor so določene s to odredbo.

6. člen

Prenehanje podjetja, odreditev njegove likvidacije in imena članov likvidacijske komisije se vpišejo v register gospodarskih podjetij ljudskih odborov.

Vpise po prejšnjem odstavku in vpise poznejših sprememb priglasijo brez odlašanja likvidacijska komisija.

7. člen

Do vpisa likvidacijske komisije v register gospodarskih podjetij ljudskih odborov vodijo podjetje, za katero je odločeno, da preneha, oziroma njegovo delo in poslovanje, njegovi organi.

S tem vpisom prenehajo dolžnosti teh organov.

Obenem prenehajo veljati pooblastila zastopnikov in pooblaščenecv podjetja, kolikor ne obdrži likvidacijska komisija teh pooblastil v veljavi ob vpisu v register gospodarskih podjetij ljudskih odborov.

Dotedanji organi podjetja oziroma njihovi člani morajo dati likvidacijski komisiji na njeno zahtevo podatke glede prejšnjega poslovanja podjetja in glede svojega dela kot organov podjetja.

8. člen

Po izdaji odločbe o prenehanju podjetja smejo organi podjetja, dokler so na svojih mestih, in pa likvidacijska komisija, sklepati nove posle v imenu podjetja samo toliko, kolikor je to potrebno, da se nedokončani posli končajo.

9. člen

Organ gospodarske uprave ima tudi nasproti podjetju, ki je v likvidaciji, pravice in dolžnosti, ki jih

določajo veljavni pravni predpisi, vendar pa samo v mejah poslovanja podjetja v likvidaciji.

10. člen

Po izdaji odločbe o likvidaciji podjetja se firmi podjetja dodaja na koncu pristavek »v likvidaciji«.

II. Likvidacijska komisija

11. člen

Likvidacijsko komisijo imenuje organ gospodarske uprave v sporazumu s finančnim organom; on tudi odstavlja njene člane.

Likvidacijska komisija se imenuje z odločbo o likvidaciji podjetja.

12. člen

Likvidacijsko komisijo sestavljajo predsednik in dva ali štirje člani.

Člani likvidacijske komisije se imenujejo praviloma izmed uslužbencev podjetja, ki je v likvidaciji.

Osebe, ki so bili člani upravnega odbora podjetja, ki je v likvidaciji, glavni računovodja in glavni knjigovodja in pa osebe, ki so v tem podjetju manipulirale z denarjem in materijalom, ne morejo biti člani likvidacijske komisije.

13. člen

Likvidacijsko komisijo zastopa njen predsednik.

Podjetje v likvidaciji podpisujeta njen predsednik in en član likvidacijske komisije.

14. člen

Za veljavnost sklepov likvidacijske komisije se zahteva navzočnost vseh njenih članov.

Sklepa se z večino glasov.

Sejne zapisnike likvidacijske komisije podpišejo vsi njeni člani.

15. člen

Likvidacijska komisija ima potrebno pomožno osebje.

Pomožno osebje imenuje in razrešuje po veljavnih predpisih predsednik likvidacijske komisije v sporazumu s finančnim organom; on mu tudi določa prejemke.

16. člen

Članom likvidacijske komisije in njenemu pomožnemu osebju ne sme biti brez sporazuma s finančnim organom dodeljeno niti stalno niti začasno kako drugo delo.

17. člen

Delo likvidacijske komisije nadzorujeta organ gospodarske uprave in finančni organ.

Organ gospodarske uprave in finančni organ pregledujeta med likvidacijskim postopkom delo likvidacijske komisije, ji dajeta navodila in odločata v mejah svoje pristojnosti.

III. Likvidacijski postopek

18. člen

Takoj, ko se izda odločba o likvidaciji, se začne z izročitvijo podjetja iz rok upravnega odbora v roke likvidacijske komisije.

Rok za prevzem in izročitev določi predsednik likvidacijske komisije v sporazumu s finančnim organom.

19. člen

Po prevzemu podjetja sestavi likvidacijska komisija začetno likvidacijsko bilanco.

Začetna likvidacijska bilanca je bruto bilanca in saldo bilanca, ki se sestavi po stanju knjigovodstva na dan, ko je bila izdana odločba o likvidaciji podjetja in kateri morajo biti priložene vse priloge, katere predpisuje navodilo o sestavi, pregledu in potrjevanju zaključnega računa.

20. člen

Po vpisu likvidacije podjetja v register gospodarskih podjetij ljudskih odborov, obvesti likvidacijska komisija Istrsko banko, da je odrejena likvidacija podjetja in da je prenehala pravica do tedaj pooblaščenih oseb, da smejo podpisovati podjetje.

Likvidacijska komisija deponira obenem pri banki podpise svojih članov.

21. člen

Ko likvidacijska komisija prevzeme posle, mora takoj odrediti likvidacijski popis vsega premičnega in nepremičnega premoženja, to je vsa obstoječa osnovna in obratna sredstva na zalogi. Inventura mora biti podpisana od vseh članov popisne komisije in sestavljena na podlagi navodila za popis in inventuro sredstev in njihovih virov.

22. člen

Likvidacijska komisija da nemudoma u Uradni list in v lokalni časopis oglas, da je odrejena likvidacija podjetja in postavljena likvidacijska komisija.

S tem oglasom pozove likvidacijska komisija upnike in dolžnike podjetja, ki je v likvidaciji, naj v trideset dneh po objavi oglasa priglasijo komisiji svoje terjatve oziroma svoje dolgove, ki jih imajo nasproti podjetju.

Z dovoljenjem pristojnega finančnega organa se rok za priglasitev terjatev lahko podaljša največ do dveh mesecev.

23. člen

Ko likvidacijska komisija ugotovi terjatve podjetja v likvidaciji, ukrene potrebno, da se dospele in izterljive terjatve izterjajo.

Če ugotovi neizterljive terjatve, ugotovi likvidacijska komisija obenem tudi vzrok, zakaj se ne morejo izterjati, in ukrene potrebno, da odgovorne osebe povrnejo škodo.

24. člen

Likvidacijska komisija izplača iz razpoložljivih sredstev podjetja v likvidaciji njegove dolgove, za katere ugotovi, na podlagi knjigovodstva ali kako drugače, da še niso poravnani, in sicer predvsem tiste dolgove, da še ni priglasijo v roku, kakor je določen v oglasu.

Če podjetje nima na razpolago sredstev, da bi poravnalo dolgove iz prejšnjega odstavka, mu da finančni odbor na razpolago potrebna sredstva, vendar pa največ do vrednosti osnovnih sredstev, ki jih je samo podjetje ostvarilo.

Dolgove podjetja v likvidaciji, ki niso bili prijavljeni likvidacijski komisiji niti po preteku roka, ki je bil določen v njenem oglasu; in ji tudi sicer niso bili znani, izplača po končanem likvidacijskem postopku finančni organ, vendar samo do višine presežka obratnih sredstev, ki ga je likvidacijska komisija vplačala v poračun.

25. člen

Osnovna sredstva podjetja v likvidaciji izroči likvidacijska komisija tistim gospodarskim organizacijam, ustanovam ali organom, ki so določeni v odločbi o prenehanju podjetja oziroma v odločbi drugega organa, ki je za to pooblaščen v odločbi o prenehanju podjetja.

Če z odločbo o prenehanju podjetja ni določeno, komu naj se izročijo osnovna sredstva, in tudi ni za izročitev teh sredstev pooblaščen kak drug organ, odloči o tem organ gospodarske uprave.

Materijal, droben inventar, surovine, proizvode in polproizvode proda likvidacijska komisija po tržnih cenah.

26. člen

Iz sredstev podjetja v likvidaciji, ki so namenjena za plače delavcev in uslužbencev, izplača podjetje predvsem prejemke delavcem in uslužbencem podjetja po veljavnih predpisih o plačah. Šele, ko izplača to, sme likvidacijska komisija iz preostalega dela poravnati druge obveznosti podjetja v likvidaciji.

S sredstvi podjetja, ki ostanejo po njegovi likvidaciji, razpolaga likvidacijska komisija po predpisih, ki jih izda Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

27. člen

Če se med likvidacijskim postopkom izkaže, da je treba oceniti posamezne dele premoženja podjetja, ki je v likvidaciji, opravi cenitev eden ali več cenilcev, ki jih določi predsednik likvidacijske komisije.

Za cenilce se določijo osebe, ki imajo potrebno strokovno znanje.

28. člen

Po končani likvidaciji sestavi likvidacijska komisija zaključno likvidacijsko bilanco.

Zaključno likvidacijsko bilanco z ustrezajočo dokumentacijo in podrobno poročilo o svojem poslovanju pošlje likvidacijska komisija najpozneje v osmih dneh po preteku roka za izvedbo likvidacije v potrditev finančnemu organu.

29. člen

Ko finančni organ potrdi zaključno likvidacijsko bilanco, izbriše firmo podjetja iz registra gospodarskih podjetij ljudskih odborov in da razrešnico članom likvidacijske komisije, enako pa tudi direktorju in upravnemu odboru podjetja.

Z razrešnico nista direktor in upravni odbor oproščena odgovornosti za nepravilno delo v podjetju, ki bi se ugotovilo po potrditvi zaključne likvidacijske bilance.

O končani likvidaciji in o razrešnici članov likvidacijske komisije ter direktorju in upravnemu odboru podjetja, obvesti finančni organ organa, ki je izdal odločbo o likvidaciji podjetja.

30. člen

Stroški likvidacijskega postopka se krijejo iz razpoložljivih sredstev podjetja, ki je v likvidaciji.

Če ni takih sredstev, krije stroške likvidacijskega postopka finančni organ.

Pedračun stroškov likvidacijskega postopka sestavi likvidacijska komisija in ga predloži v odobritev finančnemu organu.

31. člen

Arhiv podjetja v likvidaciji izroči likvidacijska komisija v hrambo organu, ki je izdal odločbo o likvidaciji podjetja.

IV. Prehodne in končne določbe

32. člen

Likvidacijski postopek podjetij, ki je bil začel pred uveljavitvijo te odredbe, pa še ni končan, se izvede po njenih določbah.

Likvidacijska komisija podjetja iz prejšnjega odstavka mora spraviti likvidacijski postopek v sklad z določbami te odredbe v petnajstih dneh po njeni uveljavitvi.

33. člen

Določbe te odredbe veljajo primerno tudi za likvidacijo ostalih podjetij, ki so pod upravo delovnih kolektivov, za likvidacijo agencij, servisov in ustanov, ki so v pristojnosti javnih organov, in pa za likvidacijo podjetij, direktij, agencij, in servisov družbenih organizacij ter zadrug, združenih zvez, njihovih podjetij, direktij, agencij in servisov.

34. člen

Svet za finance Istrskega okrožnega ljudskega odbora je pooblaščen, da izdaja po potrebi navodila za izvajanje te odredbe.

35. člen

Ta odredba velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 6. marca 1952.

Tajnik:

Fabio Valentič I. r.

Predsednik:

Julij Beltram I. r.

15.

Na podlagi točke b.) 15. člena odloka o obvezni prijavi nalezljivih boleznih in o ukrepih za preprečevanje in zatiranje nalezljivih boleznih, izdaja Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora

O D R E D B O

O OBVEZNI PRIJAVI TUBERKULOZE

1. člen

Zaradi zatiranja tuberkuloze se morajo obvezno prijaviti vsi ugotovljeni primeri obolenj za aktivno odprto ali zaprto pljučno tuberkulozo in tuberkulozo drugih organov, kakor tudi vsi primeri smrti za tuberkulozo.

2. člen

Vsak zdravnik in vsaka zdravstvena ustanova mora v treh dneh od dneva, ko je prvič ugotovila diagnozo, prijaviti primer tuberkuloznega obolenja pristojnemu antituberkuloznemu dispanzerju.

Antituberkulozni dispanzer mora voditi evidenco o prijavljenih tuberkuloznih obolenjih za svoje območje po sistemu kartoteke, urejene po prebivališču prijavljenih oseb.

3. člen

Matičar krajevnega oziroma mestnega ljudskega odbora mora v treh dneh po priglasitvi bolnikove smrti javiti pristojnemu antituberkuloznemu dispanzerju vsak primer smrti za tuberkulozo.

Antituberkulozni dispanzerji morajo dajati vse potrebne podatke o mortaliteti in morbiditeti za tuberkulozo na razpolago ljudskim odborom svojega območja.

4. člen

Vsak zdravnik in vsaka zdravstvena ustanova mora voditi knjigo prijav tuberkuloznih obolenj in na vsaki predloženi prijavi zapisati številko, pod katero je tuberkulozni bolnik vpisan v to knjigo.

6. člen

Z denarno kaznijo do 5.000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravnik oziroma vodja zdravstvene ustanove, ki ravna glede prijavljanja tuberkuloznih obolenj v nasprotju s predpisom 2. člena te odredbe.

Z denarno kaznijo do 2.000 dinarjev se kaznuje za prekršek matičar, ki v treh dneh po prijavi bolnikove smrti ne prijavi pristojnemu organu primera smrti za tuberkulozo.

6. člen

Navodila za izvajanje te odredbe izda po potrebi Svet za zdravstvo in socialno delo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

7. člen

Ta odredba velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 20. marca 1952.

Tajnik:

Predsednik:

Fabio Valentič l. r.

Julij Beltram l. r.

16.

Na podlagi 1. člena odloka Istrskega okrožnega ljudskega odbora z dne 3. avgusta 1947. o pooblastilu Izvršilnemu odboru za izdajanje odlokov in odredb na področju gospodarstva, izdaja Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora

ODREDBO**O BREZPLAČNEM ZDRAVLJENJU TUBERKULOZE**

1. člen

Bolniki, ki bolehajo za odprto ali zaprto aktivno tuberkulozo pljuč ali kateregakoli drugega organa, ne plačujejo nikake oskrbnine, niti pristojbine za zdravljenje ali pregleda.

2. člen

Brezplačno zdravljenje tuberkuloznih bolnikov se opravlja v vseh protituberkuloznih dispanzerjih, v okrajnih ambulantnih ustanovah, v bolnicah in specialnih bolnicah za tuberkulozne.

3. člen

Za upravičence socialnega zavarovanja plačuje splošnim in specialnim bolnicam oskrbnino Zavod za socialno zavarovanje.

Za vse ostale tuberkulozne bolnike grede stroški brezplačnega zdravljenja ali oskrbovanja v breme proračuna dotične zdravstvene ustanove.

4. člen

Tuberkulozni bolniki, ki bolehajo na neaktivnih oblikah tuberkuloze, plačujejo v ambulantah, bolnicah in specialnih bolnicah polovično oskrbnino oziroma pristojbino. Pregledi in zdravljenje v protituberkuloznih dispanzerjih pa so tudi za te bolnike brezplačni.

5. člen

Odločbo o oprostitvi oskrbnine ali o priznanju polovične cene zdravljenja, izda uprava zdravstvene ustanove na podlagi potrdila zdravnika.

6. člen

Ta odredba velja z dnem objave v Uradnem listu, uporablja pa se od 1. januarja 1952. dalje.

Koper, dne 20. marca 1952.

Tajnik:

Predsednik:

Fabio Valentič l. r.

Julij Beltram l. r.

17.

Na podlagi točke b.) 15. člena odloka o obvezni prijavi nalezljivih boleznih in o ukrepih za preprečevanje in zatiranje nalezljivih boleznih, izdaja Izvršilni odbor Istrskega okrožnega ljudskega odbora

PRAVILNIK**O USTANOVITVI, ORGANIZACIJI IN DELU ANTI-TUBERKULOZNIH DISPANZERJEV****Splošne določbe**

1. člen

Antituberkulozni dispanzer je profilaktično-terapevtska ustanova za boj proti tuberkulozi na določenem območju.

2. člen

Antituberkulozni dispanzerji so:

- 1.) centralni antituberkulozni dispanzer — Ankaran;
- 2.) antituberkulozni dispanzerji Koper, Izola, Piran in Buje.

3. člen

Območje vsakega protituberkuloznega dispanzerja odredi pristojni okrajni svet za zdravstvo in socialno

skrbstvo v soglasja s Svetom za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

4. člen

Antituberkulozni dispanzer je odprt ob določenih dnevih in ob določenih urah, ki jih določi pristojni okrajni svet za zdravstvo in socialno skrbstvo, upoštevajoč pri tem potrebe in razmere zadevnega kraja. O tem, kdaj je dispanzer odprt, obvesti zdravstvene ustanove in prebivalstvo po krajevnih oziroma mestnih ljudskih odborih.

Če v dispanzerju ni posebnih prostorov za pregled otrok (s posebnim vhodom in čakalnico), se mora za delo z otroki določiti poseben delovni čas, in sicer tako, da je izključen dotik otrok z odraslimi bolniki.

Organizacijska struktura antituberkuloznih dispanzerjev

5. člen

Antituberkulozni dispanzer ima praviloma v svojem sestavu naslednje prostore:

- 1.) svetlo in dovolj veliko čakalnico;
- 2.) sprejemno sobo za medicinsko sestro in za kartoteko ter čakalnico; sprejemna soba in čakalnica morata biti zvezana z zaščitnim oknom;
- 3.) sobo za pregled in za pneumotorax s prostorom (boksom) za slačenje bolnikov;
- 4.) sobo za rentgenske preglede, zvezano s sobo za preglede in čakalnico;
- 5.) ločeno čakalnico za otroke s posebnim vhodom;
- 6.) potrebne sanitarne prostore;
- 7.) mali priročni ambulatorij.

Centralni antituberkulozni dispanzer mora imeti poleg omenjenih prostorov še naslednje prostore:

- 1.) ločeno sobo za pregled otrok s posebno čakalnico in posebnim vhodom;
- 2.) večje rentgenske oddelke z napravami za rentgenografijo, naprave za fluorografijo in drugo množično delo;
- 3.) laboratorij;
- 4.) čakalnico za sistematične preglede;
- 5.) sobo za konference in knjižnico;
- 6.) potrebne prostore za delo drugih specialistov konsultantov (po en prostor za pediatra, laringologa in dr.).

6. člen

Centralnemu antituberkuloznemu dispanzerju načeluje zdravnik specialist za ftiziologijo. Pri delu mu pomaga potrebno število drugih zdravnikov ter zadostno število srednjega medicinskega in drugega osebja.

Konsulativno službo v dispanzerju opravlja praviloma zdravnik specialist za pediatrijo, laringologijo in rentgenologijo, po potrebi pa tudi specialisti za druge panoge medicine.

Antituberkuloznemu dispanzerju načeluje zdravnik specialist za ftiziologijo ali zdravnik s specialnim tečajem iz ftiziologije.

Za vse poslovanje antituberkuloznega dispanzerja, tako v strokovnem, kakor tudi v administrativno-finančnem oziru, je odgovoren šef dispanzerja.

7. člen

Antituberkulozni dispanzer mora imeti poleg zdravnika-šefa dispanzerja vsaj še naslednje uslužbenke:

- 1.) tri medicinske sestre: eno za ambulantno, eno za patronažno službo in eno za BCG;
- 2.) enega laboranta;
- 3.) enega administratorja;
- 4.) potrebno pomožno tehnično osebje.

Po potrebi in glede na povprečno število pregledov v dispanzerju, se lahko število zdravnikov in drugega osebja poveča.

Število osebja antituberkuloznega dispanzerja določi po potrebi in po obsegu dela okrajni svet za zdravstvo in socialno skrbstvo.

8. člen

Antituberkulozni dispanzer vodi vse knjige splošne administracije ter materialnega in računskega poslovanja, ki so predpisane za splošno administracijo.

Zaradi evidence o strokovnem delu vodj vsak antituberkulozni dispanzer naslednje knjige, kartoteke in sezname:

- 1.) glavno bolniško knjigo z indeksom, v katero vpiše vsako pregledano osebo, razen oseb, ki se pregledajo serijsko (sistematični pregled);
- 2.) knjigo sistematičnih pregledov;
- 3.) knjigo (z indeksom) oseb, cepljenih z BCG cepivom;
- 4.) knjigo tuberkuloznih bolnikov, prijavljenih po odredbi o obveznem prijavljanju tuberkuloze;
- 5.) knjigo smrtnih primerov za tuberkulozo;
- 6.) dnevnik obiskov na domu;
- 7.) dnevnik dispanzerskega dela.

Evidenco pregledanih oseb in bolnikov, kakor tudi evidenco oseb, cepljenih z BCG cepivom, vodijo antituberkulozni dispanzerji po sistemu kartoteke.

Obrazec knjig oziroma kartotek in seznamov predpiše Svet za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora.

Naloge antituberkuloznih dispanzerjev

9. člen

Antituberkulozni dispanzerji imajo naslednje naloge:

1.) proučevati epidemiologijo tuberkuloze v svojem območju; v ta namen zbirajo podatke o obolevanju prebivalcev za tuberkulozo, jih obdelajo in pošljejo Svetu za zdravstvo in socialno skrbstvo pristojnega okrajnega ljudskega odbora ter vodijo evidenco o umrljivosti za tuberkulozo;

2.) pregledovati s sodobnimi diagnostičnimi sredstvi vse osebe, ki se same zglasijo za pregled, ali ki jim jih pošljejo na pregled druge ustanove in zdravniki, ambulantno zdraviti tuberkulozne bolnike, za katere prihaja v poštev ambulantno zdravljenje, pošiljati bolnike na tuberkulozne oddelke, ali jih predlagati za zdravljenje v specialnih bolnišnicah;

3.) imeti v evidenci tuberkulozne bolnike vseh oblik in stadijev bolezni in jih klicati na redni kontrolni pregled;

4.) imeti v evidenci in od časa do časa klicati na pregled vse člane bolnikove družine, kakor tudi vse osebe, ki živijo z bolnikom v neposrednem dotiku;

5.) skrbeti, da se tuberkulozni bolniki zaposlijo v službah, ki ustrezajo njihovemu zdravstvenemu stanju;

6.) glede profilakse in terapije otroške tuberkuloze oddajati otroke, ki so zboleli za tuberkulozo ali

so ogroženi po tuberkulozi, v skrb otroškim ambulantno-polikliničnim ustanovam, od njih pa zbirati podatke o odkritih odraslih tuberkuloznih bolnikih. Če v območju antituberkuloznega dispanzerja ni otroških polikliničnih ustanov, opravlja te posle sam antituberkulozni dispanzer;

7.) sistematično pregledovati posamezne skupine prebivalstva z radioskopijo ali fluorografijo in tuberkulinskimi poskusi; sistematično pregledovati predvsem rudarske in industrijske delavce, zaposlene v proizvodnji in pri prodaji živil, in osebe, zaposlene pri negi in vzgoji dojenčkov, otrok in mladine;

8.) izvajati cepljenje z BCG cepivom (Calmetteovim cepivom) v sodelovanju z otroškimi ambulantno-polikliničnimi ustanovami in drugimi zdravstvenimi ustanovami v območju dispanzerja;

9.) opravljati patronažno službo, da bi se dognali izvori infekcije in pravočasno odkrile že obolele osebe, ter asanacijo v stanovanju tuberkuloznih bolnikov;

10.) skrbeti za dezinfekcijo stanovanj po odhodu ali smrti tuberkuloznih bolnikov, kakor tudi v vsakem drugem primeru, kadar je to potrebno;

11.) opravljati vsa potrebna laboratorijska raziskovanja z lastnimi sredstvi ali s pomočjo drugih zdravstvenih ustanov;

12.) opravljati antituberkulozno propagando in v ta namen, kakor tudi v vseh zadevah, sodelovati neposredno s krajevnimi ljudskimi odbori, antituberkulozno sekcijo Rdečega križa in drugimi družbenimi organizacijami;

13.) voditi metodološko borbo proti tuberkulozi in v ta namen stalno sodelovati z vsemi zdravniki in zdravstvenimi ustanovami v svojem območju, uravnavač njihovo akcijo v borbi proti tuberkulozi;

14.) opravljati vse druge zadeve, katerih namen je zatirati tuberkulozo;

15.) voditi vse predpisane knjige, kartoteko in sezname.

Centralni antituberkulozni dispanzer opravlja posle antituberkuloznega dispanzerja, poleg tega pa ima še naslednje naloge:

1.) dajati strokovna-metodološka navodila antituberkuloznim dispanzerjem svojega območja;

2.) opravljati strokovno konzultacijo v dispanzerjih, ki jih ne vodi zdravnik specialist za ftiziologijo;

3.) zbirati in obdelovati na zahtevo poverjeništa za ljudsko zdravstvo pri pristojnem ljudskem odboru statistična poročila področnih antituberkuloznih dispanzerjev;

4.) kontrolirati strokovno delo področnih antituberkuloznih dispanzerjev;

5.) dajati strokovna — metodološka navodila za cepljenje z BCG cepivom v svojem območju, kontrolirati strokovno-metodološko pripravo tega dela in voditi posebno skrb o revakcinaciji;

6.) samostojno in v sodelovanju z drugimi antituberkuloznimi ustanovami svojega območja izvajati akcije na terenu;

7.) opravljati antituberkulozno propagando v svojem območju in zbirati podatke o izvajanju in rezultatih vseh akcij propagandnega pomena;

8.) voditi evidenco o gibanju mortalitete in morbiditete.

10. člen

Vse storitve antituberkuloznih dispanzerjev so brezplačne.

11. člen

Svet za zdravstvo in socialno skrbstvo Istrskega okrožnega ljudskega odbora izda po potrebi natančnejša navodila za izvajanje tega pravilnika.

12. člen

Ta pravilnik velja od dneva objave v Uradnem listu.

Koper, dne 20. marca 1952.

Tajnik:

Fabio Valentič l. r.

Predsednik:

Julij Beltram l. r.